

Het Sliedrechts dialect

(184)

(Publicatie van de Oudheidkundige Vereniging
"Sliedrecht")

DE POLDER (2)

Vorige keer hè 'k U al verteld over de tochte die 'k as klaain jongchie saome mè m'n ome deur de polder maakte. Over de visse die me dan vinge en over de eende-aaiere die me dan gonge zoeker en over 't snoeke met 'n koperdraedjje. Ok hè 'k U toen beloofd om wat meer over 't peure te vertellen.

PEURE

'k Ben verschaajene kere mee gewist en 'k weet 't nog percies. Eerst mosse d'r wurme gevange worde. Daer wier dan met 'n stopnaeld en 'n draedjje gaeren 'n hêêle tros van gemaakt. Saome met 'n stuk lôôd wier dat hêêle zooichie aan 'n stok gehonge. Je zat dan in 'n roeibôôt en azzie dan die tros op en neer bewoog, kò je goed voele of ie beet had van 'n ael. Dan was 't ophaole geblaeze netuurlijk en bove de bôôt schudde je dan dien ael d'r af. 's Aeves gong dat 't beste, want dan gong d'n ael "lôôpe", zò noemde ze dat. Mor de meezikke (muggen) kwamme dan ok voor d'n dag en azzie dan gêên mugge-olie had om je aaige in te smere, wier ie zôwat opgevrete deur die krenge. Voor 'n zooichie ael hà je hêêl wat over, want 't was toen 'n lekker happie. Tegewoordig zit 'r aamel kwik en anderande rotzooi in. Vroeger was 't toch wel gezonder met 'n hôôp dinge.

AELSCHAER

M'n broer en ik kwamme wel 's bij 'n oud-ijzer-boer in die tijd en daer hadde me 'n aelschaer gevonge. Dat was 'n ding met vier bewegende ijzere plaetjies met tandjies aan de zijkant en azzie zò 'n ding in de modder stak, zat 'r soms wel 's 'n paeling tusse. Je moch die dinger nie gebruike, glôô 'k, mor wij ginge d'r toch mee de griend in. Je kouse dee je dan gewoon uit en as tie schaer in de blubber gestoke wier was 't nog al 's prijs. Moeder zee dan wel 's: "Hoe kom ie daer nou weer aan?", as we met 'n zoochie vis thuis kwamme, mor 't wier aaltijd wel gebakke of gestoofd. Je kon wel aaltijd proeve of 't binnevis was, uit de polder, want die smaakte mêéstal nogal gronderig. Buitevis, uit de revier, was lekkerder.

WETERING

In die tijd was t'r veul meer vis as nou. In iedere wetering kò je visse. Op 't end van Slierecht, bij de Rosmeule, hà je 'n vliet en die liep hêêlemael deur naer Wengerde en Blesgraef. Daer kwamme d'n ouwe en de nieuwe wetering op uit. De rijksweg was t'r toe nog niet en azzie 'n schouw kon lêêne bij 'n boer, kò je overal komme. Bekant elleken boer had toendertijd 'n schouw, want die platte bôôtjies hadde nie veul waoter nôôdig om te kanne vaere.

WEGGESTUURD

Zò wazze wij in de vekansies en op woensdagmiddag dikkels aan 't rotzooie. Tegewoordig mot jie bekant overal 'n vergunning voor hebbe, van 't poskentoer, van d'n aaigenaer van 't land of 't waoter en gao zò

mor deur. Wij liepe vroeger mor raok. Je wier netuurlijk wel 's weggestuurd deur 'n boer, mor dan ging ie gewoon ievers anders naer toe. Meschie doche ze wel: "Och, 't zijn mor schooljonges en die maoke nie zô veul kepot." Je haolde heus wel 's kattekwaod uit hoor, mor dat echte vandalisme zôas nou, neeje, dat kwam toe nog nie voor, glôôf 'k!

Bedankt meneer G. uit Brabant! We kijken al weer naar Uw volgende stukje uit. Trouwens, wie stuurt ons eens gegevens over 't kattekwaod van vroeger? Of.....was U soms nooit ondeugend?

Reacties: R. Buizert. Tel. 01840-12035.

K. Lissenburg- v. Genderen. Tel. 01840-15368.